

Un dia de bogeries

Un dia a Stardust citi una noia que es deia Noelia anava a tenir el dia més estrany de la seva vida. La Noe va veure un missatge del seus amics havien dit d'anar al cinema per la tarda. Es va començar a vestir i preparar per sortir al carrer i passar un dia normal.

Després de preparar-se va baixar al carrer i va comprar-se l'esmorzar. Quan va acabar va anar a la botiga que hi havia sota el seu edifici. Va entrar i va veure un munt de bogeria, hi havia coses penjades del sostre, joguines per tot arreu... Llavors li va preguntar a la botiguera què passava.

-Rogelia, què passa?

-No ho sé? Jo ho veig tot normal.-Va dir la Rogelia.

La Noe va marxar de la botiga pensant que estava boja. Després, va anar a veure a Don Pepe, un antic amic de la seva mare que tenia un bar a prop de casa seva. Va entrar i va veure un munt de coses que mai havien estat allà. Va veure els gots pintats amb pintura, els para-sols estaven dins del bar i estaven oberts, els plats del revés... Així que li va preguntar a Don Pepe:

-Don Pepe, què ha passat aquí dins ?

-Don Pepe va respondre: -No sé, jo ho veig tot normal.

Va sortir i va anar a veure a la seva veïna Rosa. Quan va arribar va picar el timbre, la Rosa va obrir i va veure la seva casa totalment al revés, la casa estava al sostre i les llums al terra.

-Rosa, per què està tot del revés? -Va preguntar la Noe

-Jo ho veig tot igual, no s'ha mogut res de res- Va contestar la Rosa.

Va anar al supermercat i després de comprar va tornar a casa seva. Va col·locar tot al seu lloc i just quan va acabar van picar el timbre, era Filiponia, una amiga de la seva mare.

-Hola Filiponia, com estàs?- Va preguntar la Noe.

-Hola Noe! Joestic bé i tu, però necessito ajuda. -Va dir la Filiponia

-Joestic genial! Què necessites?- Va dir la Noe

-Necesito fer un pastís, però no se fer-lo, i la mare m'ha dit que a tu se't dóna molt bé -
Va dir la Filiponia.

-Sí, se'm dóna molt bé fer pastissos, si vols podem anar a casa teva a fer-lo, podem passar per casa meua a buscar alguna cosa que ens podria ajudar? -Va dir la Noe

-Si ane-m'hi!! -Va exclamar la Filiponia.

Lavors la Noe i la Filiponia van anar cap a casa de la Filiponia, però primer van passar per casa de la Noe per agafar materials de pasteleria. Quan van obrir la porta, la Noe va veure llibres i joguines per tot arreu i la gosseta de la Filiponia, la Rosatía, ficada dins la rentadora embolicada de mitjons. La Noe va decidir ignorar-ho i començar amb el pastís. Quan van acabar, la Noe es va adonar de l'hora que era i que havia de anar-se'n. Va recollir les seves coses, li va dir a la Filiponia i a la Rosatía adeu i se'n va anar amb els seus amics perquè havien quedat per anar al cinema.

Mentre caminava pel carrer va veure tantes bogeries que pensava que s'estava tornant boja o que tenia al·lucinacions. Va arribar al parc amb els seus amics, i abans d'anar al cinema, va veure a Don Pepe, a Filiponia, a la seva veïna Rosa i a Rojelía.

-Sorpresa!!!! - Va dir Don Pepe, Filiponia, la seva veïna Rosa i Rojelía.

-Què feu aquí? - Va preguntar la Noe.

-És el teu dia de bogeries. -Va dir la Rosa.

-Com que el meu dia de bogeries? -Va preguntar la Noe.

-Nosaltres tenim una petita tradició. Quan alguna persona que coneixem fa vint-i-quatre anys el 20 de maig li fem "El dia de bogeries" - Va explicar la Filiponia.

-Ara ja ho entenc tot. -Va dir la Noe

Lavors quan ho van aclarir tot, la Noe i els seus amics van anar cap al cinema ja que se estava fent tard i havien de veure la pel·lícula que havien plantejat i tots van acabar feliços i sense bogeries al cap.

FI, del dia de les bogeries!!!